

Nåde være med os - og fred

Da Grete ringede til mig og fortalte at Sverre var død - kom budskabet ikke som noget uventet for os, der havde været vidner til hvorledes hans kræfter svandt bort.

Hvert år når TRUT mødte op julemorgen for at glæde Valbyholms beboere med de gammelkendte julesalmer var Sverre blandt de trofaste tilhørere, der - uanset vejret - kom ned i gården og hilste på os.

Men sidste jul kom han ikke, men Grete kom med en hilsen fra Sverre, at han ikke magtede at komme ned til os.

Siden da er kræfterne dag for dag taget af og indlæggelse på Hvidovre hospital blev nødvendig og tilstanden var alvorlig.

Sønnen Sven kom hjem fra Amerika for at sige farvel til sin far. Sverre var glad for hvert besøg han fik og lyste glad op når en gæst dukkede op ved sygesengen. Sverre - der vel til allersidst ikke sansede så meget - havde alligevel den lykke - som han delte med sine nærmeste - at være omgivet af sin hustru og sine børn, da han stille gled ind i døden og drog sit sidste suk.

Så er vi da samlet for at befale Sverre i Gud den almægtiges gode hænder.

Der er to ting der skal ske i denne stund.

Det ene - og første -er at evangeliet skal forkyndes.

Jeg har læst Jesus fortællingen om husbonden, der oplever at hans tjener kommer hjem fra marken - ikke for at slappe af, men for at fortsætte arbejdet med at varte sin husbond op - først bagefter kan han slappe af - og Jesus ender historien med at sige : på samme måde med jer, når i har gjort alt det der er befalet jer skal i sige : "vi er kun unyttige tjenere, vi har ikke gjort andet end hvad vi var skyldige at gøre".

Her måles ikke med den almindelige menneskelige målestok, men den der gælder i Guds rige - og også gælder her på jorden, hvor vi alle er sat til at gøre Guds vilje i kærlighedens tjeneste for vort medmenneske - og der når ingen af os at gøre nok - vi vil alle blive ved at have brug for Guds nåde og tilgivelse.

Derfor søger vi i vor aftenbøn ind for Guds ansigt i bøn om, at han vil bære over med os, der hvor vi har fejlet.

Sådan er det også når vort liv er levet til ende, så søger vi tilgivelsen og samler tanken om den gave, der rækkes med Påskens budskab, at der hvor vi kan se kisten

og døden, der ser troen, Kristus, der gik i døden for at bane os vej gennem døden til opstandelsen og det evige liv.

Den tro, der her er peget på - står som håb for os alle - og for Sverre, som vi i dag er samlet om.

Det andet, der også skal samle os i dag - er et tilbageblik over det menneske, der i dag har nået sin afslutning.

Barndom og ungdom kan jeg ikke dvæle ved. Det ved jeg ikke noget om, men enhver københavnere der har færdes langs søerne og passeret over Dronning Louises bro, efter mørkets frembrud vil kende Irmas lysreklamer med hønen oppe på taget, der lægger sit æg. Der bag ved de vinduer hvor hønen æg daler ned - der byggede han sammen med Grete rammen om det hjem, der blev tryghedens sted og voksested for Jørn, Sven, Erik og Inge.

Til menneskelivet hører også inden for de vægge, tider med ængstelse og bekymring og krav om sammenhold.

Den bærende kraft var gennem årene Sverre, der med sit trofaste virke i Frihavnen i 40 år, sørgede livsgrundlaget var i orden.

Som årene gik havde Sverre den lykke at se børnene vokse op, blive selvstændige, klare sig og stifte familier og lade børnebørn - og med den høje alder han har nået også se en flok af oldebørn komme til, som jeg nok skal være mig for at sætte tal på - kort sagt et frugtbart og lykkeligt liv at se tilbage på for Sverre - og for Grete, som vores tanker samler sig i bøn om, at hun må få kræfter til at bære tabet af den livsledsager, som hun den 6. april i år ville have kunnet fejre krondiamant - bryllup med. Det nåde de ikke, men som Grete selv sagde til mig - vi har haft et godt liv, et godt ægteskab, godt familieliv med mange oplevelser i sommerhuset - og mange rejser - vi har haft et rigt liv - vi kan sige, vi mangler intet - vi har kun et at gøre - at sige tak.

Endnu et må nævnes, Sverres livslange indsats for det kristne - sociale arbejde i FDF, hvor han var med fra dreng og som voksen blev leder i K1, i det daglige kredsliv, på lejre og ture, og naturligt gik med i distriktsledelsen, hvor jeg lærte familien at kende - også her er der grund til at sige - tak.

Så har vi da kun, at lade denne tak stige op til ham, der er livets giver - og den til hvem vi vender os når livet her på jorden er levet til ende - med en bøn om, at han vil åbne os vejen til sit rige, - det rige, hvor død og sorg ikke har adgang.

Amen

Lad os bede.

Kære himmelske fader

Vi siger dig tak for hvert et glimt af lys og glæde, du har ladet os se, gennem det menneske, der nu i døden er taget fra os her. - vi beder dig, at du bereder ham en plads i dit glædens rige. Vi beder, at du vil være nær hos Grete og hos børn og deres familier - og give dem støtte og styrke hinanden i et kærlighedens fællesskab efter din gode vilje og bestemmelse.

Lys din fred over Sverre - over Grete - over hele familien og over enhver af os som har fundet vej herind i dag. Amen.